Commotio cerebri in huisartsensetting. De huidige methodiek en een kijk naar de toekomst

Haio: GEVERS Bo Herman , KUL
Promotor: DEPREITERE Bart , KUL
Praktijkopleider: VANDENBERK Bart

Context: Er gebeuren te veel radiologische opnames bij patiënten met een licht traumatisch hersenletsel (commotio cerebri). Dit gaat samen met een te hoge kost voor de ziekteverzekering alsook een te hoge stralingsbelasting voor de patiënt. Biomarkers doen meer en meer hun intreden en zo ook bij het onderwerp licht traumatisch hersenletsel.

Onderzoeksvraag: We bekijken in deze literatuurstudie de nieuwe inzichten in de diagnose van Commotio Cerebri. Kunnen de biomarkers ook in dit domein een vaste plek vergaren en kan dit een besparing betekenen voor de ziekteverzekering.

Methode: Literatuurstudie

Resultaten: Het S100B-eiwit doet stilaan zijn intreden als biomarker voor de exclusie van intracraniële letsels bij licht traumatische hersenletsels. Met een sensitiviteit van 40% en een negatief voorspellende waarde van 97% kan het S100B-eiwit in vele gevallen een veilig alternatief betekenen voor een CT-schedel. In ziekenhuissetting kent het S100B-eiwit reeds een opmars, doch bij de huisarts is dit op dit ogenblik nog onbekend terrein.

Conclusie: Het gebruik van het S100B-eiwit binnen de diagnose van licht traumatische hersenletsels kan een reductie betekenen van het aantal CT-schedels met 30%. Hiermee zou een geschatte daling van 7 miljoen euro voor de ziekteverzekering gepaard gaan. Een gedegen sensibilisering zal nodig zijn om de brug te kunnen maken van de ziekenhuisarts naar de huisarts.